

[Weikop.]

myndighed vil gøre, når det viser sig, at byggeriet er blevet 20-30-40 eller 50 pct. dyrere, end det har været godkendt af boligministeriet, og stigningen måske netop skyldes længelidninger.

Jeg forstår det således, efter at den højtærede handelsminister har givet en oplysning, at man siger, at når det er sket, så nægter man ganske simpelt at betale de højere priser. Ja men hvad så, når huset står der? Så spørger jeg mig selv: hvem betaler så? Vil den højtærede handelsminister ikke fortælle mig lidt herom? Det er selvfølgelig en effektiv fremgangsmåde, men jeg må rigtignok også sige, at det er en fremgangsmåde, der lyder meget fantastisk. Når en handelsminister siger det, må han vel vide noget herom, men jeg vil gerne spørge: foretager man sig nu ikke noget i den anledning? For ellers betyder det jo, at stat og kommune medvirker til, at alt byggeri rent faktisk bliver fordyret, så længe vel at mærke vi har den mangel på arbejdskraft, vi har. Hvis stat og kommune bare betaler, så smitter det af på alt andet byggeri. Derfor vil jeg gerne stille det meget konkrete spørgsmål — jeg ved ikke, om det er den højtærede boligminister eller den højtærede handelsminister, der skal besvare det —: vil man forbyde stat og kommuner at betale længelidningspriser?

Jeg skal herefter gøre et par bemærkninger om udbyttebegrænsningslovforslaget. Der er jo, som det allerede er sagt, sat et par lapper på forslaget, hvor der var en alvorlig skavank, men man kan jo nok spørge, om den højtærede handelsminister ikke endnu en gang skulle tænke på de virksomheder, der kan have vanskeligheder. Jeg tænker på de virksomheder, der udlodder udbytte som bonus, der altså for så vidt er et led i udbyttet. Virksomhederne har altid foretaget en opdeling i bonus og det almindelige udbytte. Jeg tænker også på de virksomheder, der har forpligtet sig til at yde udbytte af præferanceaktier. Jeg er ikke helt sikker på, hvordan den bestemmelse skal forstås, der siger, at bestyrelsesmedlemmers vederlag ikke må forhøjes og direktionsmedlemmers tantieme ikke må forhøjes. Jeg ved det ikke, men det må vel betyde, at bestyrelsesmedlemmers faste vederlag ikke må forhøjes, medens deres

tantieme, der beregnes i forhold til indtjeningen, godt må forhøjes, modsat at direktionsmedlemmers vederlag gerne må forhøjes, men ikke deres tantieme. Sådan kan det i hvert fald læses, men jeg vil gerne spørge den højtærede handelsminister, om jeg har ret i denne fortolkning. Det viser sig jo, at der bliver meget at fortolke i de love, som den højtærede handelsminister har foreslået. Jeg synes, den højtærede handelsminister skulle tænke på dette mellem anden og tredje behandling og også i det hele taget på de henvendelser, som han har fået angående lovforslagene som helhed.

Jeg ser ganske vist, at bladet Aktuelt med en mægtig overskrift fortæller om, at mange aktionærer nu får et ordentligt smæk — og det i en tid, hvor det netop er en opgave at få kapital til imod — jeg siger det her ærligt — et større udbytte at løbe en risiko. Når man læser en sådan overskrift, får man det indtryk, at alle aktionærer i dette land er en slags støvsugerbande, der trækker pengene ud af virksomhederne, medens sandheden er den, at aktionærer, der vil løbe en risiko ved at sætte penge i skibsværftsselskaber, rederier eller virksomheder, faktisk — det vil enhver erkende — er en forudsætning både for produktion og afsætning. Det er, som om man helt glemmer, at der kan opstå tab ved at drive erhvervsvirksomhed, selv om jeg tror, bladet Aktuelt ikke har glemt de tab, som virksomheden Samkøb, der jo skulle konkurrere alle ud, gav netop de kredse, der står bladet Aktuelt nær.

Vor stilling til udbyttebegrænsningslovforslaget fremgår jo klart af betænkningen.

For alle disse forslags vedkommende forekommer det mig, at man ligesom ikke vil se kendsgerningerne i øjnene. Det er som allerede sagt en kendsgerning, at det, man tilstræber, er at få forbruget ned. Det er åbenbart, at mange erhverv og erhvervsdrivende ser med ængstelse på det, der sker, når omsætningen går ned. Man er jo vel klar over, at landbrugets mindre købekraft og statens inddragelse af told- og forbrugsafgifter, der nu er oppe på 6,4 milliarder kr., i sig selv burde føre til en begrænsning af forbruget og en omsætningsnedgang, og en sådan omsætningsnedgang kan jo ikke — også det vil jeg gerne sige til den højtærede handelsminister, så stærkt jeg kan —